

Prima instanță: Judecătoria Ștefan Vodă
Judecător: M. Țurcan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

Dosarul nr. 2rac-251/17

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Trilux-Prim”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Trilux-Prim” împotriva Primăriei s. Volintiri privind declararea nulă a actului juridic, anularea actului administrativ, încasarea prejudiciului, veniturii ratat și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Trilux-Prim”, administrator Muntean Serghei și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 21 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 30 martie 2016 SRL „Trilux-Prim” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Volintiri privind declararea nulă a actului juridic, anularea actului administrativ, încasarea prejudiciului, veniturii ratat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul SRL „Trilux-Prim” a indicat, că la 23 iunie 2014 a încheiat un contract de concesiune cu Primăria s. Volintiri, în calitate de concedent. Obiectul concesiunii este apeductul (cu o lungime de 27 km) și 3 fântâni arteziene din satul Volintiri.

Invocă, că după încheierea contractului SRL „Trilux-Prim” s-a adresat către Primăria Volintiri cerând documentația tehnică și alte documente care pot confirma dreptul de proprietate asupra obiectului, pentru a trece obiectul concesiunii la bilanțul întreprinderii.

Sustine, că Primăria Volintiri nu a transmis nici un document care ar putea să confirme dreptul de proprietate asupra apeductului și nici documentația tehnică (proiectul și ramificarea, schema cadastrală), motivând că nu are astfel de documente.

Consideră reclamantul, că Primăria Volintiri nu a respectat punctul 5.2 al contactului nr. 353 din 23 iunie 2014, unde s-a obligat să predea obiectul contractului în volum deplin.

Susține, că ca urmare întreprinderea nu a putut încheia contracte de aprovizionare cu apă (din lipsa licenței). O mare parte din populație a refuzat să achite pentru apa consumată, motivând că rețelele au fost construite de ei, și că primăria nu a avut dreptul de a da în concesiune proprietatea lor.

Precizează, că în lipsa documentației tehnice a apeductului a fost imposibil de a afla fiabilitatea sistemului de alimentare cu apă potabilă, apa se pompa din sonde în cantități enorme, fără a se factura și nu puteau afla unde se scurge.

La data de 27 mai 2015 Primăria Volintiri în persoana primarului contrar legii a inițiat un control la întreprindere, încălcând punctul 5.2 lit. c) unde concedentul se obliga să nu intervină în activitatea economică, financiară și operativă al concesionarului.

La data de 08 iulie 2015 Consiliul local Volintiri a emis decizia nr.2/4 unde a predat în gestiune apeductul Întreprinderii Municipale „Izvorul Vieții” cu înaintarea unui demers Inspectoratului de Politie Ștefan-Vodă, pentru a efectua un control repetat la întreprindere, având ca scop perturbarea activității întreprinderii și aducerea ei în faliment.

Menționează, că contractul de concesiune al apeductului și fântânilor arteziene nr.353 din 23 iunie 2014 nu a fost reziliat sau atacat în instanța de judecată, deci din data de 08 iulie 2015 și până în prezent dreptul de posesiune al apeductului și fântânilor arteziene le avea și le are numai SRL „Trilux-Prim”.

Susține, că Consiliul local Volintiri nu a avut dreptul de a lua decizia cu privire la transmiterea apeductului altei întreprinderi, deoarece nu dispunea de dreptul de posesiune a bunului.

Solicită reclamantul declararea nulă a contractului de concesiune nr.353 din 23.06.2014, anularea deciziei Consiliului sătesc Volintiri nr.2/4 din 08.07.2015, încasarea de la Primăria s. Volintiri a prejudiciului în sumă de 88 525,8 lei, veniturii ratat în mărime de 421 097 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 15 288,68 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 21 iulie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Trilux-Prim” împotriva Primăriei s. Volintiri privind declararea nulă a actului juridic, anularea actului administrativ, încasarea prejudiciului, veniturii ratat și cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la SRL „Trilux-Prim” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 15 288 lei (f.d.82).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de reprezentantul SRL „Trilux-Prim”, administrator Muntean Serghei și a fost menținută hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 21 iulie 2016 (f.d. 125, f.d.126-131).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 14 aprilie 2017 SRL „Trilux” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Ștefan Vodă din 21

iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 23 februarie 2017 (f.d. 132), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul Societății cu Răspundere Limitată „Trilux-Prim” se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trilux-Prim” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să poseze puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trilux-Prim” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trilux-Prim” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Luiza Gafton

Ion Druță